

Nr. van het vonnis : 1438

Nr. van het Parket : BG66.97.5554/89

Nr. van het Repertorium : 1503

DE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE BRUGGE, ZESTIENDE KAMER, zetelende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken :

tegen :

1. geboren te _____, op _____, architect,
wonende te _____,
2. geboren te _____, op _____, zonder beroep,
wonende te _____,
3. met maatschappelijke zetel te _____ ;
voorheen _____ destijds met maatschappelijke zetel te _____

allen vertegenwoordigd door meesters _____, advocaat te _____ ;

verdacht van : te _____ :

DE EERSTE EN DE TWEDE :

Als dader, ofwel om het wanbedrijf hieronder omschreven te hebben uitgevoerd, ofwel om aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, ofwel om door enige daad tot de uitvoering ervan zodanige hulp te hebben verleend dat, zonder hun bijstand, het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, ofwel om door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, rechtstreeks het wanbedrijf te hebben uitgelokt, en namelijk:

Bij inbreuk op de artikelen 99 § 1, 1° en 146, lid 1, 1° van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning of in strijd met deze vergunning gebouwd hebben, op een grond één of meer vaste inrichtingen geplaatst hebben, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid hebben, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit, in casu:

- A. door het instandhouden van een grondige herbouwing en verbouwing van een bestaand gebouw zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen voor het verbouwen en herbouwen, in de periode van 08.11.1989 tot 01.9.1996.

- B. zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen gebouwd, een grond gebruikt te hebben voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, of een bestaande woning te hebben afgebroken, herbouwd of verbouwd, in casu : het oprichten van een houten constructie voor de huisvesting van dieren op 31.5.1995.
- C. door het instandhouden van de sub B omschreven werken in de periode van 31.5.1995 tot 01.9.1996.

DE DERDE :

gedagvaard om zich burgerrechtelijk aansprakelijk te horen verklaren voor de kosten en de geldboeten ten laste gelegd van de eerste en de tweede gedaagde, haar aangestelden die de inbreuk hebben gepleegd in de uitvoering van de bediening waarmede zij gelast waren.

de kadastrale omschrijving van het onroerend goed, voorwerp van het misdrijf zijnde :

ligging : gemeente, straat, nummer of plaatselijke benaming :

aard en oppervlakte :

LANDGEBOUW - K. VEETEELT

wijk en nummer van het kadaster :

en de eigenaar(s) ervan geïdentificeerd zijnde als :

Gelet op de dagvaarding aan de gedaagden betekend.

Gezien de stukken van de bundel.

Gelet op de tussenvonnissen van zelfde rechtbank en kamer dd. 17 september 1998, 04 februari 1999 en 10 april 2006.

Gelet op het proces-verbaal van terplaatsbegeving dd. 04 februari 1999.

Gelet op de dagvaarding aan de gedaagden betekend.

Gezien de stukken van de bundel.

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering.

Gehoord de raadsman van de gedaagden in zijn antwoorden en verdediging.

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

VERBETERING VAN DE DAGVAARDING:

1.

Inmiddels is de wet van 29.03.1962, waarnaar in de dagvaarding gerefereerd wordt, voor wat het Vlaamse Gewest betreft, opgeheven en vervangen door het decreet van 18.05.1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening.

De strafbaarstelling opgenomen in de dagvaarding is thans opgenomen in art. 146 van het decreet van 18.05.1999.

Bovendien dient de hoedanigheid van de beklagden duidelijk gemaakt te worden.

De dagvaarding dient terzake de inleidende paragraaf voor de telasteleggingen A, B en C dan ook verbeterd te worden in de navolgende zin:

“Als dader, ofwel om het wanbedrijf hieronder omschreven te hebben uitgevoerd, ofwel om aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, ofwel om door enige daad tot de uitvoering ervan zodanige hulp te hebben verleend dat, zonder hun bijstand, het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, ofwel om door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, rechtstreeks het wanbedrijf te hebben uitgelokt, en namelijk: Bij inbreuk op de artikelen 99 § 1, 1° en 146, lid 1, 1° van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning of in strijd met deze vergunning gebouwd hebben, op een grond één of meer vaste inrichtingen geplaatst hebben, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid hebben, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit, in casu: (...)”

2.

Uit map 2 stuk 1 blijkt dat het jaar der feiten terzake het feit B “1995” dient te zijn in plaats van de in de inleidende dagvaarding vermelde datum “1996”.

De dagvaarding wordt dan ook in fine van het feit B als volgt verbeterd:
“(...) op 31.5.1995”.

3.

Uit de gegevens bekomen na het aanvullend onderzoek na tussenvonnis dd. 10.04.2006 blijkt dat de naam van derde gedaagde op 15.12.1998 gewijzigd werd naar .
Bovendien is het adres van de maatschappelijke zetel inmiddels sinds 10.08.2002 gewijzigd naar

De benaming en de maatschappelijke zetel van derde gedaagde waren dus op het ogenblik van de dagvaarding correct maar zijn inmiddels veranderd.

De dagvaarding dient derhalve verbeterd te worden in de volgende zin: .

‘ thans eertijds met maatschappelijke zetel te

J

FEITELIJKE GEGEVENS:

1. TERZAKE HET FEIT A:

1.1.

Op 08.11.1989 (map 1 stuk 3 en 5) wordt door de bevoegde ambtenaar van de een proces-verbaal van vaststelling opgesteld waarbij vastgesteld werd dat op het grondgebied van op het perceel, gelegen met kadastrale kenmerken volgende wederrechtelijke werken in uitvoering waren en in stand gehouden werden:

1. het gedeeltelijk afbreken, het wijzigen van gevels en het optrekken van nieuwe muren, aan bestaande gebouwen, zonder de bij art. 44 W. 29.03.1962 vereiste vergunning verkregen te hebben;
2. het schenden van een verordenende akte: Gewestplan K.B. 07.04.1977: ligging in landschappelijk waardevol, agrarisch gebied.

Op diezelfde datum wordt ter plaatse het mondeling bevel tot staking van de werken gegeven, bekrachtigd op 09.11.1989 door de Burgemeester van (map 1 stuk 6).

Op diezelfde datum wordt een bericht van stopzetting aan eerste beklaagde betekend (map 1 stuk 4).

1.2.

Uit de gegevens van het strafdossier blijkt dat het perceel van de overtreding een alleenstaand landbouwgebouw (oude schuur) betreft, opgetrokken in baksteen (map 1 stuk 8).

Het gebouw werd gedeeltelijk afgebroken en nieuwe muren werden opgetrokken.

Er is geen vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen (hierna verkort te noemen: CBS) van de _____ een bouwaanvraag werd ingediend op 13.12.1989.

Het misdrijf heeft niet opgehouden te bestaan.

1.3.

Bij brief dd. 01.02.1990, op het parket van de Heer Procureur des Konings te _____ ingekomen op 07.02.1990, vordert het CBS van _____ als herstelmaatregel het herstel in de vorige toestand (map 4 stuk 1); deze beslissing werd genomen door het CBS van _____ in vergadering van 19.01.1990 (map 4 stuk 3-4).

De gemachtigde ambtenaar bevestigde zijn akkoord terzake de gevorderde herstelmaatregel (map 4 stuk 19).

Bij beslissing dd. 10.01.1997 verduidelijkt het CBS van _____ zijn herstellvordering; de gemachtigde ambtenaar sluit zich hierbij aan (map "stukken bijgevoegd in januari 1997 en februari 1997 en op 30 september 1998" en map "zending dd. 17.01.1997 van het CBS van _____ aan het parket van de Heer Procureur des Konings te _____ Essentieel blijft de eerder gevorderde herstelmaatregel behouden echter als volgt gespecificeerd en geëxpliciteerd:

"het herstel in de vorige toestand:

Verwijderen van alle niet vergunde bestemmingen (woning, stallingen) en sloop van alle zonder vergunning opgerichte constructies en constructieonderdelen, namelijk terugbrengen naar toestand met als referentie de foto-opnames, opgesteld door de stadsfotograaf op 20.11.1980 (conform bijlage 1) en zoals aangegeven in het metingsplan van landmeter _____ dd. 22.11.1988 (conform bijlage 2).

Vordering van een dwangsom voor de uitvoering van de door de rechter op te leggen herstelmaatregel inzake de diverse overtredingen."

1.4.

Uit een brief dd. 03.04.1991 van het CBS van _____ blijkt dat de aanvraag tot regularisatievergunning door derde gedaagde bij beslissing dd. 21.06.1990 van de Bestendige Deputatie van de Provincieraad van _____ geweigerd werd en dat het beroep daartegen, na negatief advies dd. 03.01.1991 van het Bestuur Landinrichting, Dienst Landbouw, bij MB 01.02.1991 verworpen werd (map 1 stukken 15-18).

Overwogen werd immers, wat de inwendige verbouwingswerken betrof, dat uit de voorgelegde plannen niet kon opgemaakt worden dat uitsluitend een bedrijfsgebouw voor landbouwdoeleinden beoogd werd en dat de aanvraag derhalve als de verbouwing tot residentiële woning diende beschouwd te worden, wat in strijd is met de planologische voorschriften geldend in het agrarisch gebied.

Overwogen werd bovendien dat tevens een bestemmingswijziging plaats greep van landbouwloods naar woning nu bij de bestaande vestiging in het nog gave landschap van het homogene landbouwgebied een nieuw en tweede residentiële woning zou ontstaan wat een te bezwarende ruimtelijke weerslag op de omgeving legt zodanig dat een goede inrichting van het landbouwgebied in het gedrang komt.

1.5.

Uit de brief dd. 04.02.1992 van het CBS van _____ blijkt dat het bevel tot stopzetting van de werken dd. 08.11.1989 niet werd gerespecteerd en dat op 21.01.1992 een nieuw proces-verbaal lastens beklagden opgesteld werd (map 1 stuk 19-20).

In het proces verbaal dd. 21.01.1992 (map 1 stuk 20-21) wordt door de bevoegde ambtenaar van _____ vastgesteld dat op het grondgebied van _____ op het perceel, gelegen _____ met kadastrale kenmerken _____ volgende

wederrechtelijke werken in uitvoering waren en in stand gehouden werden:

1. het bouwen van een tussenmuur aan de straatzijde (3,60 m. lang en 2,50 en 2,80 m. hoog);
2. het herstellen van een gedeelte van de bestaande stalmuur, vervangen van schrijnwerk (3 m. lang en 2,20 m. en 2,50 m. hoog);
3. het bouwen van een muur en plaatsen van een afdak (hoogte ca 2 m.), inrichten van een woongelegenheden op de verdieping (living, keuken en slaapkamer) en aanbrengen van nieuwe ramen en deuren (ook poort op het gelijkvloers), al het voorgaande zonder de bij art. 44 W. 29.03.1962 vereiste vergunning verkregen te hebben;
4. het schenden van een verordenende akte: Gewestplan K.B. 07.04.1977: ligging in landschappelijk waardevol, agrarisch gebied.

1.6.

Uit de brief dd. 25.11.1993 van het CBS van _____ aan de Heer Procureur des Konings te BRUGGE, blijkt dat inmiddels diverse ingediende regularisatiedossiers door _____ geweigerd werden (map 1 stuk 23 en map 2 stukken 3-5).

1.7.

Uit een brief dd. 26.01.1995 van het CBS van [] blijkt dat de aanvraag tot regularisatievergunning door derde gedaagde bij beslissing dd. 24.02.1994 van de Bestendige Deputatie van de Provincieraad van [] deren geweigerd werd en dat het beroep daartegen, na negatief advies dd. 24.08.1994 van AMINAL, bij MB 12.12.1994 verworpen werd (map 1 stukken 27-33).

Overwogen werd dat het vroegere aldaar gevestigde veeteeltbedrijf in het homogene en open landbouwgebied met de daarbij horende exploitatiewoning werd omgebouwd tot een exotische diergaarde welke geenszins thuishoort in een homogeen agrarisch gebied en dit zelfs aantast en leidt tot een "parkachtige" aanleg van de omgeving.

Bovendien werd overwogen dat de ingediende plannen niet overeenstemden met de reële toestand, o.m. omdat ze niet aangaven dat de bestaande toestand niet vergund was, mitsdien misleidend waren.

Verder werd overwogen dat het houden van een exotische diergaarde bezwaarlijk als een para-agrarische activiteit kan beschouwd worden en dat de geplande verbouwingen en de reeds gerealiseerde verbouwingen en de nieuwe constructies in ruime mate datgene overschrijden wat voor een hobby-activiteit in het landbouwgebied kan aanvaard worden.

1.8.

Op 17.10.1994 (map 3 stuk 2) wordt door de bevoegde ambtenaar van de Vlaamse Gemeenschap, departement Leefmilieu en Infrastructuur, Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, Bestuur Ruimtelijke Ordening, een proces-verbaal van vaststelling opgemaakt waarbij verklaard wordt dat op het grondgebied van [] op het perceel, gelegen [] met kadastrale kenmerken [] volgende werken en handelingen wederrechtelijk in uitvoering waren en in stand werden gehouden, met name de uitbreiding van een bestaand gebouwencomplex.

Derde gedaagde is de verantwoordelijke opdrachtgever.

Er was geen bouwvergunning.

De stopzetting van de werken werd bevolen (map 3 stuk 2) en schriftelijk bevolen en bekrachtigd (map 3 stuk 3).

1.9.

Uit bijlage 15 bij de brief dd. 17.01.1997 van het CBS van _____ aan het Parket van de Heer Procureur des Konings te BRUGGE blijkt dat op 24.03.1995 door de bevoegde ambtenaar van de Vlaamse Gemeenschap, departement Leefmilieu en Infrastructuur, Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, Bestuur Ruimtelijke Ordening, een proces-verbaal van vaststelling opgemaakt werd waarbij verklaard wordt dat op het grondgebied van _____ op het perceel _____ gelegen _____ met kadastrale kenmerken _____ volgende werken en handelingen wederrechtelijk in uitvoering waren en in stand werden gehouden, met name dat in de periode, volgend op het PV van stillegging der werken bij PV dd. 17.10.1994, het achterliggend gebouw (4 stallen) waarbij de in overtreding opgerichte dakconstructie op 17.10.1994 nog open was, inmiddels afgedekt werd met witte golfplaten.

Derde gedaagde is de verantwoordelijke opdrachtgever.

Er was geen bouwvergunning.

1.10.

De verbalisanten doen een nieuwe vaststelling op 04.04.1995 (map 1 stuk 42) waarbij ze vaststellen dat een woning ingericht werd in een bestaand gebouw, dat muren afgebroken werden en dat een gedeelte van het gebouw afgebroken werd; in bestaande muren werden openingen gemaakt.

De aannemer en de architect zijn één en dezelfde persoon, met name eerste beklagde.

Het misdrijf heeft niet opgehouden te bestaan.

De werken namen een aanvang in september 1989.

1.11.

Eerste en tweede beklagden, tevens handelend voor rekening van derde gedaagde, verklaren op 04.04.1995 (map 1 stuk 42) dat:

- de werken in 1989 door eerste beklagde uitgevoerd werden;
- na kennis van de bouwovertrading de binnenmuren terug afgebroken werden;
- sinds 1989 twee regularisatievergunningen aangevraagd werden maar telkens verworpen werden;
- een exploitatievergunning bekomen werd op naam van tweede beklagde tot het uitbaten van een landbouwbedrijf klasse 2 als leefbaar bedrijf en met verplichting tot wonen;
- gelet op deze exploitatievergunning en de woonverplichting zij automatisch een bouwvergunning bekwamen en dan aanpassingswerken begonnen uit te voeren volgens de regularisatieaanvraag van 1993.

1.12.

Bij brief dd. 28.10.1996 van de gemachtigde ambtenaar aan het CBS van _____ meldt deze dat de bouwheer afstand gedaan heeft van het bij de Raad van State ingestelde annulatieverzoek (map "stukken bijgevoegd in januari 1997 en februari 1997 en op 30 september 1998").

1.13.

Uit de bijlage bij de brief dd. 12.08.1998 van de gemachtigde ambtenaar aan het parket van de Heer Procureur des Konings te BRUGGE blijkt dat een nieuwe weigeringsbeslissing genomen werd door de Bestendige Deputatie van de Provincieraad van _____ terzake een gevraagde regularisatie en dat het beroep daartegen verworpen werd bij M.B. 09.02.1998 (map "stukken bijgevoegd in januari 1997 en februari 1997 en op 30 september 1998").

1.14.

Bij beslissing dd. 30.01.2003 van de Bestendige Deputatie van de Provincieraad van West-Vlaanderen wordt het beroep van tweede beklagde tegen de beslissing dd. 11.01.2002 van het CBS van _____ houdende weigering van de vergunning tot het oprichten van een volwaardig landbouwcomplex (regularisatie) gelegen _____ ontvankelijk en gegrond verklaard mits het houden van uitheemse dieren uitgesloten wordt (cfr. stukken door beklagden neergelegd ter zitting van 16.02.2004).

Dienvolgens besliste het CBS van _____ in zitting van 04.04.2003 niet verder te procederen.

Uit de overwegingen van de beslissing (p. 6 beslissing Bestendige Deputatie) blijkt echter duidelijk dat één en ander uitsluitend te maken had met het inmiddels gewijzigd regelgevend kader (BPA), zodat een andere toetsing dan voorheen diende te gebeuren.

1.15.1.

Derde gedaagde, _____ is eigenares van de litigieuze perceelnummers.

Uit de gegevens van het strafdoosier en uit de bijkomende gegevens bekomen na het aanvullend onderzoek na tussenvonnissen dd. 10.04.2006 blijken betreffende deze vennootschap de volgende elementen.

Deze eenpersoonsvennootschap werd op 12.12.1987 opgericht door eerste beklagde welke er de enige aandeelhouder van was (map 6).

In deze vennootschap was eerste beklagde zaakvoerder tot 16.06.1989, zoals blijkt uit een uittreksel neergelegd ter griffie van de Rechtbank van Koophandel te [] op 30.06.1989 (map 6).

Daarna werd tweede beklagde zaakvoerster en bleef dit tot de omvorming in een [] op 24.01.2002 (neergelegd op 04.02.2002) (gegevens bekomen na het aanvullend onderzoek na tussenvonnis dd. 10.04.2006).

Vanaf 24.01.2002 (neergelegd op 04.02.2002) werden eerste beklagde, tweede beklagde en [] aangesteld als bestuurders en werd tweede beklagde aangesteld als gedelegeerd bestuurder (gegevens bekomen na het aanvullend onderzoek na tussenvonnis dd. 10.04.2006).

De naam van [] werd op 15.12.1998 gewijzigd naar [] (gegevens bekomen na het aanvullend onderzoek na tussenvonnis dd. 10.04.2006).

Het maatschappelijk doel van [] (derde gedaagde) is blijkens de oprichtingsakte (map 6):

- *“het maken, kopen, verkopen van maketten*
- *het uitvoeren van allerhande tekenwerk, hetzij van roerende goederen, hetzij van onroerende goederen*
- *het voeren van allerlei publicitaire handelingen*
- *het aankopen, het laten optrekken of het verkopen van zowel roerende als onroerende goederen”.*

Uit geen enkel element in het strafdossier blijkt dat dit maatschappelijk doel gewijzigd werd.

1.15.2.

Terzijde dient opgemerkt te worden dat eerste beklagde op 26.10.1988 mede-oprichter is van een vennootschap die gelijklopend is aan derde gedaagde maar een andere rechtsvorm heeft, met name [] waarin hij dan de helft van de aandelen bezit (map 1 stuk 49-57).

Het maatschappelijk doel van deze [] derde gedaagde) is blijkens de oprichtingsakte:

“het ontwerpen, maken, verhandelen, importeren en exporteren van maquettes en schaalmodellen; het deelnemen aan alle daarmee verband houdende projecten en het handelen in en plaatsen van interieurdecoratie”.

Uit geen enkel element in het strafdossier blijkt dat dit maatschappelijk doel gewijzigd werd.

Op 25.08.1995 is eerste beklagde afgevaardigd-bestuurder van deze vennootschap en tweede beklagde is bestuurder in derde gedaagde (map 1 stuk 46).

2. TERZAKE DE FEITEN B en C:

2.1.

Op 31.05.1995 (map 2 stuk 2) wordt door de bevoegde ambtenaar van de dienst der werken van _____ een proces-verbaal van vaststelling opgemaakt waarbij verklaard wordt dat op het grondgebied van _____ op het perceel, gelegen _____ met kadastrale kenmerken _____ volgende werken zonder vergunning in uitvoering waren en in stand werden gehouden:

1. het oprichten van een houten constructie (kooi/park voor de huisvesting van dieren);
2. het schenden van een verordenende akte: gewestplan K.B. 07.04.1977, ligging in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

De verantwoordelijke opdrachtgever is derde gedaagde.

Het perceel grond is gelegen in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied (map 2 stuk 2).

2.2.

Tweede beklaagde verklaart als zaakvoerster van derde gedaagde op 17.02.1996 (map 2 stuk 8) dat zijzelf deze losse constructie opgericht heeft.

Ze zegt dat ze regularisatie aangevraagd heeft, welke geweigerd werd en dat ze tegen deze weigering beroep zal aantekenen bij de Bestendige Deputatie.

Zij zegt dat ze een annulatieberoep ingesteld heeft bij de Raad van State tegen de beslissingen terzake het bouwmisdrijf van 1989 en dat ze concludeert dat de vergunning als afgeleverd moet beschouwd worden.

Ze zegt dat de constructie overeenkomstig de exploitatievergunning noodzakelijk is.

Ze zegt dat eerst beklaagde met deze overtreding niets te zien heeft daar hij geen deel meer uitmaakt van

2.3.

Bij brief dd. 10.10.1995, op het parket van de Heer Procureur des Konings te BRUGGE ingekomen op 1.10.1995, vordert het CBS van _____ als herstelmaatregel aanpassingswerken (map 4 stuk 5-14); deze beslissing werd genomen door het CBS van _____ in vergadering van 01.09.1995 (map 4 stuk 10-14).

De aanpassingswerken worden als volgt geformuleerd:

“sloop van alle bebouwing op het terrein tot 1 meter onder het maaiveld en herstel van de bodem met bezaaiing met meerjarig grasland”.

De gemachtigde ambtenaar bevestigde zijn akkoord terzake de gevorderde herstelmaatregel (map 4 stukken 16-18).

Bij beslissing dd. 10.01.1997 verduidelijkt het CBS van _____ zijn herstellvordering; de gemachtigde ambtenaar sluit zich hierbij aan (map "stukken bijgevoegd in januari 1997 en februari 1997 en op 30 september 1998" en map "zending dd. 17.01.1997 van het CBS van _____ aan het parket van de Heer Procureur des Konings te BRUGGE").

Essentieel blijft de eerder gevorderde herstelmaatregel behouden, echter onder toevoeging van de vraag tot het opleggen van een dwangsom voor de uitvoering van de door de rechter op te leggen herstelmaatregelen.

2.4.

Bij beslissing dd. 30.01.2003 van de Bestendige Deputatie van de Provincieraad van _____ wordt het beroep van tweede beklagde tegen de beslissing dd. 11.01.2002 van het CBS van _____ houdende weigering van de vergunning tot het oprichten van een volwaardig landbouwcomplex (regularisatie) gelegen _____ ontvankelijk en gegrond verklaard mits het houden van uitheemse dieren uitgesloten wordt (cfr. stukken door beklagden neergelegd ter zitting van 16.02.2004).

Dienvolgens besliste het CBS van _____ in zitting van 04.04.2003 niet verder te procederen.

Dit houdt echter klaarblijkelijk geen verband met de telasteleggingen sub B en C. Uit de overwegingen van de beslissing, meer bepaald het advies van AROHM (p. 8 einde tweede blokje beslissing Bestendige Deputatie), waarvan de Bestendige Deputatie zegt dat zij dit standpunt tot de hare neemt (p. 9 onderaan beslissing Bestendige Deputatie), kan immers afgeleid worden:

"Voor zover ik uit huidig aanvraagdossier kan uitmaken houdt deze aanvraag niet onmiddellijk een regularisatie in van dit bouwbedrijf [noot van de rechtbank: bedoeld wordt de opgerichte houten constructie (kooi/park)] waarvoor een herstellvordering werd ingeleid bij de procureur des Konings".

BEOORDELING:

1. VOORAFGAANDELIJK - PROCEDUREEL:

1.1.

De zaak werd bij deze Rechtbank en zetel ingeleid op 02.12.1996 en op deze datum op verzoek van zowel beklagden als de toekomstige burgerlijke partij, de uitgesteld omdat ze niet in staat was.

De zaak werd op uitdrukkelijk verzoek van beklagden andermaal uitgesteld ter zitting van 21.04.1997, 15.09.1997 en 08.12.1997.

Op 25.05.1998 werd bij tussenvonnis een plaatsbezoek bevolen, te houden op 17.09.1998.

Het plaatsbezoek kon niet doorgaan en de zaak werd in voortzetting geplaatst op de zitting van 04.01.1999, op welke datum andermaal een tussenvonnis uitgesproken werd waarbij een plaatsbezoek bevolen werd, te houden op 04.02.1999.

Bij het plaatsbezoek op 04.02.1999 stelde de Rechtbank aan de hand van het fotoverslag van 1980 ter plaatse vast dat:

- De achteraan gelegen onafgewerkte constructie verbouwd werd tot stalling, woning en hooizolder; voor de woning bovenaan werden twee nieuwe vensteropeningen gemaakt en ramen aangebracht en onderaan werd een heel groot raam gestoken;
- In de middenconstructie de destijds halfopen landbouwloods volledig werd toegebouwd en dat er een verbinding werd gemaakt tussen deze toegebouwde loods en de vooraan gelegen vroegere bijgebouwen.

Door beklaagden werd toegegeven dat voor alle door hen uitgevoerde werken geen bouwvergunning werd gevraagd.

Vervolgens werd de zaak in voortzetting geplaatst op de zitting van 17.05.1999, op welke datum zij op uitdrukkelijk verzoek van de verdediging van beklaagden uitgesteld werd naar de zitting van 06.12.1999.

Op 06.12.1999 werd de zaak, andermaal op uitdrukkelijk verzoek van de verdediging van beklaagden, uitgesteld naar de zitting van 22.05.2000.

Op 22.05.2000 werd de zaak uitgesteld naar de zitting van 20.11.2000, op deze zitting naar 25.06.2001, op deze zitting naar 31.12.2001 en op deze zitting naar 24.06.2002, gelet op een nieuwe aanvraag tot bouwvergunning.

Op 24.06.2002 werd de zaak op verzoek van de toekomstige burgerlijke partij, de , uitgesteld naar de zitting van 20.01.2003, op welke zitting de zaak andermaal op verzoek van diezelfde partij uitgesteld werd naar de zitting van 02.06.2003.

Bij brief dd. 22.04.2003 meldt de raadsman van dat zijn cliënte de procedure niet wenst verder te zetten.

Bij brief dd. 31.03.2003 meldt de raadsman van beklaagden dat dezen bij beslissing dd. 30.01.2003 van de bestendige deputatie bij de provincieraad van een vergunning bekwamen en dat daartegen geen enkel rechtsmiddel aanwendde.

Op 02.06.2003 werd de zaak, andermaal op uitdrukkelijk verzoek van de verdediging van beklaagden, uitgesteld naar de zitting van 20.10.2003.

Op 20.10.2003 werd de zaak, andermaal op uitdrukkelijk verzoek van de verdediging van beklaagden, uitgesteld naar de zitting van 16.02.2004.

Ter zitting van 16.02.2004 werd de zaak uitgesteld naar de zitting van 11.10.2004 ten einde het standpunt van de bevoegde administratie te vragen.

Bij brief dd. 02.03.2004 bevestigde dat zij in zitting van 04.04.2003 van het CBS besliste niet verder te procederen maar dat dit standpunt niet uitsluit dat beklagden alsnog strafrechtelijk worden vervolgd wegens het uitvoeren en jarenlang in stand houden van werken zonder de vereiste stedenbouwkundige vergunning.

Ter zitting van 11.10.2004 werd de zaak in beraad genomen.

Ter zitting van 31.01.2005 werden de debatten op verzoek van beklagden heropend en werd de zaak op 18.04.2005 in voortzetting geplaatst.

Ter zitting van 18.04.2005 poneerde het Openbaar Ministerie dat het litigieuze goed volgens het gewestplan nog steeds in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied ligt wat een ruimtelijk kwetsbaar gebied uitmaakt.

Beklaagden wensten desbetreffend te concluderen waarop de zaak in voortzetting geplaatst werd op de zitting van 26.09.2005.

Waar de verdediging klaarblijkelijk op 26.09.2005 nog niet in de mogelijkheid was haar conclusies neer te leggen werd de zaak op haar verzoek in voortzetting geplaatst naar de zitting van 10.10.2005 ten einde besluiten neer te leggen.

Waar de verdediging klaarblijkelijk op 10.10.2005 nog niet in de mogelijkheid was haar conclusies neer te leggen werd de zaak op haar verzoek in voortzetting geplaatst naar de zitting van 24.10.2005 ten einde besluiten neer te leggen.

Op 24.10.2005 legden beklagden besluiten neer en werden de debatten gesloten.

1.2.

Het voorgelegde stuk betreffende de beslissing dd. 30.01.2003 van de Bestendige Deputatie van de Provincieraad van betreft een post factum poging om tot regularisatie te komen en kan derhalve niets afdoen aan de vooraf reeds bestaande en vastgestelde feitelijke gegevens op basis waarvan de strafbaarstelling middels de dagvaarding van het Openbaar Ministerie gevraagd wordt. Hoogstens zou dit –in voorkomend geval, wat hierna zal moeten blijken- een appreciatie-element naar de strafmaat kunnen uitmaken.

2. NOPENS DE VERJARING:

De verjaring raakt de openbare orde en moet ambtshalve onderzocht worden (Cass., 04.07.1904, Pas., I, 323).

Hoe dient concreet berekend te worden?

De oplossing wordt gegeven in het cassatie-arrest van 08.03.2000 (Cass., 08.03.2000, A.R.

Arr. Cass.,

zie ook meer summier: Cass., 05.02.2003, A.R.

Cass., 15.09.1999, A.R.

Arr. Cass.,

Hierbij dient nog het effect van de wet van 11.12.1998 verrekend te worden waarbij als principe geldt dat de nieuwe wet onmiddellijk uitwerking heeft, zodat eerst en vooral moet gezocht worden naar een eventuele oorzaak van schorsing in de oorspronkelijke verjaringsperiode, waarna de verjaringsstuitende daad opnieuw dient opgezocht te worden; vanaf die daad begint dan de nieuwe periode van vijf jaar te lopen, die eventueel ook nog eens kan geschorst worden.

In strafzaken heeft de nieuwe wet, in de regel, onmiddellijke uitwerking, zodat de nieuwe, bij de W. 11.12.1998 bepaalde grond tot schorsing van de verjaring van toepassing is (Cass., 15.03.2000, A.R. Cass., 08.03.2000, A.R.

Zolang de verjaring van de strafvordering niet is bereikt, is elke nieuwe grond van schorsing van deze verjaring, krachtens art. 3 Ger.W. en behoudens wettelijke uitzondering, onmiddellijk toepasselijk op het hangende rechtsgeding (Cass., 27.03.2001, A.R. met conclusie van procureur-generaal

De wet van 11.12.1998, in werking getreden op 16.12.1998, is van toepassing op alle strafvorderingen die voor de datum van de inwerkingtreding van voornoemde wet zijn ontstaan en die op die datum krachtens de oude wet nog niet zijn verjaard; de nieuwe grond tot schorsing van de verjaring is bijgevolg van toepassing op de misdrijven die op de dag van het vonnis nog niet zijn verjaard (art. 24 V.T.Sv.) (Cass., 27.03.2001, A.R. met conclusie van

procureur-generaal Cass., 20.09.2000

Cass., 15.03.2000, A.R.

Cass., 08.03.2000, A.R.

Cass., 15.09.1999, A.R.

Cass., 23.06.1999, A.R.

Cass., 28.05.1997, A.R.

Die regel is van toepassing op het geheel van de rechtspleging, vanaf de dag van de terechtzitting waarop de strafvordering is ingesteld voor de eerste rechter, zelfs als die rechter over die rechtsvordering reeds uitspraak gedaan heeft (Cass., 15.03.2000, A.R.

De dag waarop de schorsing plaats grijpt is inbegrepen in het aantal dagen schorsing; de dag waarop het feit plaats grijpt dat de schorsing beëindigt is niet inbegrepen in het aantal dagen schorsing (Cass., 15.03.2000, A.R.

Er was dus een schorsing van de verjaring voor een periode van één jaar vanaf 02.12.1996, datum van de inleiding voor het vonnisgerecht, tot en met 01.12.1997.

Gelet op het feit dat de verjaring ter zake de feiten A en C slechts een aanvang nam op 02.09.1996, dag na de dies a quo, liep, de voormelde schorsingsperiode van één jaar in acht genomen, de aanvankelijke verjaringsperiode van 5 jaar tot 01.09.2002 om middernacht.

De laatste stuitingsdaad in deze periode is het zittingsblad van 24.06.2002, op welke datum de zaak uitgesteld werd naar de zitting van 20.01.2003.

Vanaf de datum van stuiting begon een nieuwe verjaringsperiode van 5 jaar te lopen.

Waar de datum van stuiting in de nieuwe periode van 5 jaar inbegrepen is, zal de verjaring, behoudens nieuwe feiten van schorsing, slechts bereikt worden op 23.06.2007 om middernacht.

Gelet op het feit dat de verjaring ter zake het feit B slechts een aanvang nam op 01.06.1995, dag na de dies a quo, liep, de voormelde schorsingsperiode van één jaar in acht genomen, de aanvankelijke verjaringsperiode van 5 jaar tot 31.05.2001 om middernacht.

De laatste stuitingsdaad in deze periode is het zittingsblad van 20.11.2000, op welke datum de zaak uitgesteld werd naar de zitting van 25.06.2001.

Vanaf de datum van stuiting begon een nieuwe verjaringsperiode van 5 jaar te lopen.

Waar de datum van stuiting in de nieuwe periode van 5 jaar inbegrepen is, zou de verjaring ter zake het feit B bereikt zijn op 19.11.2005 om middernacht.

Waar het te dezen echter een voortgezet misdrijf betreft loopt de verjaring vanaf het laatste feit, hetzij de data vermeld in de feiten A en C, hetzij dezelfde identieke datum, 02.09.1996.

Er dient trouwens opgemerkt te worden dat art. 65 Sw. en art. 21 V.T.Sv., aldus geïnterpreteerd dat bij een voortgezet misdrijf de verjaring begint te lopen op het ogenblik van het laatste feit dat met éénzelfde misdadig opzet is gepleegd en mits tussen geen van de feiten de verjaringstermijn is verlopen, de artt. 12, lid 2 en 14 G.W., gelezen in samenhang met art. 7 E.V.R.M., niet schendt (Arbitragehof, 22.06.2005,

Mede in het licht van de wet van 11.12.1998 (B.S., 16.12.1998, 39.945) is de verjaring op heden dan ook geenszins ingetreden.

3. NOPENS DE REDELIJKE TERMIJN:

De procedure heeft inderdaad meer dan 9 jaaraangesleept maar dit is in de allereerste plaats te wijten aan beklaagden zelf die zelf telkens weer bij monde van hun raadsman zelf om uitstel verzochten ten einde de bewijzen van regularisatie te kunnen leveren (02.12.1996, 21.04.1997, 15.09.1997, 08.12.1997, 17.05.1999, 22.05.2000, 20.11.2000, 25.06.2001, 31.12.2001, 24.06.2002, 20.10.2003 en 16.02.2004) dan wel omwille van het door de rechtbank bevolen plaatsbezoek (17.09.1998 en 04.01.1999) dan wel op verzoek van de toekomstige burgerlijke partij waar beklaagden zich niet tegen verzetten (24.06.2002 en 20.01.2003) dan wel op verzoek van beklaagden om besluiten te kunnen wisselen (18.04.2005, 26.09.2005 en 10.10.2005) dan wel om de heropening van de debatten te vragen (31.01.2005) dan wel om het standpunt van de administratie te vragen (11.10.2004), dan wel om stukken bij het dossier te laten voegen (tussenvonnissen dd. 10.04.2006).

In deze omstandigheden is er geen sprake van het overschrijden van de redelijke termijn.

4. TEN GRONDE:

4.1.

De dagvaarding werd op 12.11.1996 overgeschreven op het eerste hypotheekkantoor te

De vordering van het Openbaar Ministerie is derhalve ontvankelijk en toelaatbaar.

4.2.

Het feit A komt de rechtbank lastens eerste en tweede beklaagde naar genoegen van recht bewezen voor.

Uit de processen-verbaal van vaststelling dd. 04.04.1995 van de verbalisanten, dd. 08.11.1989 en 21.02.1992 van de bevoegde ambtenaar van en dd. 17.10.1994 en 24.03.1995 van de bevoegde ambtenaar van de Vlaamse Gemeenschap, departement Leefmilieu en Infrastructuur, Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, Bestuur Ruimtelijke Ordening, alsmede uit de gegevens van het plaatsbezoek door deze zetel op 04.02.1999, blijkt immers dat op het grondgebied van op het perceel, gelegen straat, met kadastrale kenmerken

volgende wederrechtelijke werken in uitvoering waren en in stand gehouden werden:

1. het gedeeltelijk afbreken, het wijzigen van gevels en het optrekken van nieuwe muren, aan bestaande gebouwen, zonder de bij art. 44 W. 29.03.1962 vereiste vergunning verkregen te hebben;
2. het bouwen van een tussenmuur aan de straatzijde (3,60 m. lang en 2,50 en 2,80 m. hoog);
3. het herstellen van een gedeelte van de bestaande stalmuur, vervangen van schrijnwerk (3 m. lang en 2,20 m. en 2,50 m. hoog);
4. het bouwen van een muur en plaatsen van een afdak (hoogte ca 2 m.), inrichten van een woongelegenheid op de verdieping (living, keuken en slaapkamer) en aanbrengen van nieuwe ramen en deuren (ook poort op het gelijkvloers), al het voorgaande zonder de bij art. 44 W. 29.03.1962 vereiste vergunning verkregen te hebben;

Eerste en tweede beklaagden verklaren op 04.04.1995 (map 1 stuk 42) dat de werken in 1989 door eerste beklaagde uitgevoerd werden.

Bij gelegenheid van het plaatsbezoek verklaren beide beklaagden dat "*voor alle door hen uitgevoerde werken, zoals hoger omschreven, geen bouwvergunning werd gevraagd*" (eigen onderlijning door de Rechtbank).

Dit betekent dat beide beklaagden elk wat hem of haar betrof, los van hun hoedanigheid in derde gedaagde, de gepleegde overtredingen volmondig erkenden.

Het voorgelegde stuk betreffende de beslissing dd. 30.01.2003 van de Bestendige Deputatie van de Provincieraad van _____ betreft een post factum poging om tot regularisatie te komen en kan derhalve niets afdoen aan de vooraf reeds bestaande en vastgestelde feitelijke gegevens op basis waarvan de strafbaarstelling middels de dagvaarding van het Openbaar Ministerie gevraagd wordt. De betreffende wederrechtelijk uitgevoerde bouwwerken werden immers niet afgebroken maar in stand gehouden, terwijl ondertussen pogingen tot regularisatie ondernomen werden, die evenwel slechts op 30.01.2003 tot regularisatie leidden, hetzij ruim na de thans geïncrimineerde periode welke loopt van 08.11.1989 tot 01.09.1996.

Het onwettig in stand houden van de zonder voorafgaande, schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning uitgevoerde werken bestaat immers tot aan het herstel in de vorige staat of de regularisatie wegens een desbetreffende vergunning (Cass., 28.03.2006, A.R

4.3.

De feiten B en C komen de rechtbank lastens eerste en tweede beklaagden naar genoegen van recht bewezen voor.

Uit het proces-verbaal van vaststelling dd. 31.05.1995 van de bevoegde ambtenaar van _____ blijkt immers dat op het grondgebied van _____ op het perceel, gelegen _____ met kadastrale kenmerken _____ volgende wederrechtelijke werken in uitvoering waren en in stand gehouden werden:

1. het oprichten van een houten constructie (kooi/park voor de huisvesting van dieren);
2. het schenden van een verordenende akte: gewestplan K.B. 07.04.1977, ligging in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

Tweede beklaagde bekent dat zij zelf deze losse constructie heeft opgericht (map 2 stuk 8).

Bij gelegenheid van het plaatsbezoek verklaren beide beklaagden dat "*voor alle door hen uitgevoerde werken, zoals hoger omschreven, geen bouwvergunning werd gevraagd*" (eigen onderlijning door de Rechtbank).

Dit betekent dat beide beklaagden elk wat hem of haar betrof, los van hun hoedanigheid in derde gedaagde, de gepleegde overtredingen volmondig erkenden.

Zoals hoger sub 2.4. van de feitelijke gegevens uiteengezet betreft het voorgelegde stuk betreffende de beslissing dd. 30.01.2003 van de Bestendige Deputatie van de Provincieraad van _____ niet het voorwerp van de telasteleggingen sub B en C zodat dit stuk terzake deze telasteleggingen dan ook zeker geen enkele invloed kan hebben.

4.4.

Om identieke redenen die het Arbitragehof heeft aangegeven in zijn beide arresten nrs. 136/2004 (Arbitragehof, 22.07.2004, rechtsoverweging B.7 & B.S., 19.10.2004, ed. 1, 72611) en 14/2005 (Arbitragehof, 19.01.2005, AR rechtsoverweging B.S., 31.01.2005, ed. 1, 2732), beantwoordt het geval van strafbaarheid van het in stand houden van een stedenbouwmisdrijf wanneer het misdrijf plaatsvindt in een ruimtelijk kwetsbaar gebied, aan de vereisten van nauwkeurigheid, duidelijkheid en voorspelbaarheid waaraan de strafwetten moeten voldoen.

4.5.

Ter zitting van 18.04.2005 stelde het Openbaar Ministerie dat volgens het gewestplan het betreffende perceel nog steeds ligt in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied wat een ruimtelijk kwetsbaar gebied uitmaakt.

Beklaagden betwisten deze visie in besluiten.

Met het Hof van Beroep te BRUSSEL (Brussel, 18.11.2003, T.M.R., 2004, 582) is de Rechtbank van oordeel dat een "*landschappelijk waardevol agrarisch gebied*", waar het te dezen om gaat, wel degelijk te beschouwen is als een "*ruimtelijk kwetsbaar gebied*", zodat de uitzonderingsbepaling van art. 146 lid 3 D. 18.05.1999 niet van toepassing is.

Het is immers duidelijk dat onder "*landschappelijk waardevol agrarisch gebied*" niet louter het esthetische aspect van het landschap bedoeld wordt, zoniet zou een klassering volstaan, maar tevens zijn intrinsieke ecologische kwaliteiten en zijn bijzondere waarde; "*landschappelijk waardevolle gebieden*" zijn immers gebieden waarvoor bepaalde beperkingen gelden met het doel het landschap te beschermen of aan landschapsontwikkeling te doen (artt. 11 en 15 K.B. 28.12.1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen bestemd voor de landbouw in de ruime zin). Het is dit wat met zoveel woorden te lezen staat in de omschrijvingen gebruikt in art. 146 lid 4 DORO, met name "*agrarische gebieden met ecologische waarde of belang*" en "*agrarische gebieden met bijzondere waarde*" die telkens uitdrukkelijk te beschouwen zijn als "*ruimtelijk kwetsbare gebieden*".

FLAMEY en BOQUET betwisten dit weliswaar en houden voor dat voormeld arrest de wettigheidstoets niet kan doorstaan maar om dit te staven beroepen zij zich zelf op paralegale geschriften die op zich geen enkele normerende kracht hebben, met name een "toelichting" dd. 27.11.2002 van de Vlaamse regering (FLAMEY, P. en J. BOSQUET, "instandhoudingsmisdrijf inzake stedenbouw", N.J.W., 2005, 218-223).

Bovendien lezen zij deze "toelichting" dan nog verkeerd vermits deze (hierna letterlijk overgenomen van het internet via de website:

www.2vlaanderen.be/ned/sites/ruimtelijk/zonevreemd/woningnietkwetsbaar.html)

letterlijk zegt:

ruimtelijke ordening > zonevreemd

zonevreemde woningen buiten ruimtelijk kwetsbaar gebied en recreatiegebied

De toelichting behandelt de mogelijkheden voor zonevreemde woningen die:

- niet liggen in recreatiegebied
- niet liggen in ruimtelijk kwetsbare gebieden, (opgelet: behalve parkgebied).

Onder de ruimtelijk kwetsbare gebieden worden verstaan de groengebieden, natuurgebieden, natuurgebieden met wetenschappelijke waarde, natuurreservaten, natuurontwikkelingsgebieden, parkgebieden, bosgebieden, valleigebieden, brongebieden, agrarische gebieden met ecologische waarde of belang, grote eenheden natuur, grote eenheden natuur in ontwikkeling en de ermee vergelijkbare gebieden, aangeduid op de plannen van aanleg, alsook de beschermde duingebieden en voor het duingebied belangrijke landbouwgebieden, aangeduid krachtens het decreet van 14 juli 1993 houdende maatregelen tot bescherming van de kustduinen. Onder recreatiegebieden worden verstaan de gebieden voor dagrecreatie, gebieden voor verblijfsrecreatie en de ermee vergelijkbare gebieden, aangeduid op de plannen van aanleg.

Het gaat dus om woningen die liggen in bijvoorbeeld:

- agrarisch gebied
- landschappelijk waardevol agrarisch gebied
- parkgebied
- gebied voor openbaar nut
- industriegebied
- ...

In het kader van de regeling rond zonevreemdheid (artikel 145bis) is landschappelijk waardevol agrarisch gebied geen ruimtelijk kwetsbaar gebied. In het kader van de handhaving (artikel 146) wel.

Deze toelichting zegt dus in fine wat ook het Hof van beroep te Brussel in zijn voormeld arrest, dat de Rechtbank bijtreedt, zegt, met name:

"In het kader van de regeling rond zonevreemdheid (artikel 145bis) is landschappelijk waardevol agrarisch gebied geen ruimtelijk kwetsbaar gebied. In het kader van de handhaving (artikel 146) wel."

Het Arbitragehof beantwoordde zeer recent de vraag naar de bestaanbaarheid van artikel 146, derde en vierde lid, met de artikelen 12, tweede lid, en 14 van de Grondwet. indien het. overeenkomstig de rechtspraak (Cass. 22 februari 2005, A.R. nr. www.cass.be; Cass. 13 september 2005, A.R.

www.cass.be), aldus wordt geïnterpreteerd dat het van toepassing is op « landschappelijk waardevol agrarisch gebied » als « agrarisch gebied met bijzondere waarde ».

Voormelde arresten van het Hof van cassatie overwogen immers: *“Overwegende dat een “landschappelijk waardevol agrarisch gebied” een “agrarisch gebied met bijzondere waarde” is, in de zin van artikel 146, vierde lid, Stedenbouwdecreet”.*

In zijn arrest dd. 17.05.2006 heeft het Arbitragehof voor recht gezegd dat Art. 146 lid 4 D. 18.05.1999 het legaliteitsbeginsel in strafzaken niet schendt wanneer het geïnterpreteerd wordt in die zin dat landschappelijk waardevolle agrarische gebieden begrepen zijn in de agrarische gebieden met bijzondere waarde en dus kwetsbare gebieden zijn en de instandhouding van een bouwmisdrijf er dus strafbaar blijft.

Het Arbitragehof overweegt ter zake: *“De « landschappelijk waardevolle gebieden » zijn landelijke gebieden aangewezen in de gewestplannen die in overdruk de nadere aanwijzing « landschappelijk waardevol gebied » hebben gekregen (artikel 2 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen).*

De agrarische gebieden zijn bestemd voor de landbouw in de ruime zin (artikel 11.4.1 van voormeld koninklijk besluit). Landschappelijk waardevolle agrarische gebieden zijn agrarische gebieden waarvoor bepaalde beperkingen gelden met het doel het landschap te beschermen of aan landschapsontwikkeling te doen. In die gebieden mogen alle handelingen en werken worden uitgevoerd die overeenstemmen met de in grondkleur aangegeven bestemming, voor zover zij de schoonheidswaarde van het landschap niet in gevaar brengen (artikel 15.4.6.1 van voormeld koninklijk besluit).

De rechtspraak heeft dan ook kunnen besluiten dat die gebieden, die nauwkeurig zijn aangegeven in de gewestplannen, te beschouwen zijn als « agrarische gebieden met bijzondere waarde » die zijn « aangewezen in ruimtelijke uitvoeringsplannen of plannen van aanleg » in de zin van het in het geding zijnde artikel 146, vierde lid, van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening.”

De rechtbank verwijst ter zake ook nog naar het bijzonder nauwkeurig gemotiveerde en zeer recente cassatiearrest van 02 mei 2006 (A.R.P.

NOPENS DE STRAFMAAT:

1.

Eerste beklagde is geboren in en heeft een blanco strafregister.

Ter zitting van 11.10.2004 vraagt eerste beklagde in ondergeschikte orde de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling.

Gehoord ter zitting van 11.10.2004 het Openbaar Ministerie in zijn ongunstig advies terzake de gevraagde opschorting.

Opschorting is hier zeer zeker niet aan de orde vermits eerste beklagde, als professioneel, wetens en willens eerst en vooral een wederrechtelijke toestand gecreëerd heeft en hem vervolgens in stand gehouden heeft.

Professioneel zijnde kon hij zich terzake uiteraard absoluut niet op enige onwetendheid of onbekendheid met de vigerende voorschriften beroepen.

Bovendien loog hij flagrant bij zijn verklaring dd. 04.04.1995 aan de verbalisanten en probeerde hij zo zijn wederrechtelijk handelen te verdoezelen door voor te houden dat de exploitatievergunning ook een woonverplichting inhield; niets was minder waar vermits in artikel 2 § 3 van de verleende milieuvergunning duidelijk staat: *“wordt de in § 2 bedoelde bouwvergunning geweigerd, dan vervalt de in artikel 1 bedoelde milieuvergunning van rechtswege op de dag van de weigering van de bouwvergunning in laatste aanleg”* (map 1 stuk 37).

De hierna bepaalde bestraffing met geldboete zal eerste beklagde er dan ook op wijzen dat hij in het belang van een goede ruimtelijke ordening, die niet alleen voor deze generatie maar ook voor de volgende generaties bepalend is, werken pas na ontvangst van een bouwvergunning mag uitvoeren.

2.

Tweede beklagde is geboren in _____ en heeft een blanco strafregister.

Ter zitting van 11.10.2004 vraagt tweede beklagde in ondergeschikte orde de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling.

Gehoord ter zitting van 11.10.2004 het Openbaar Ministerie in zijn ongunstig advies terzake de gevraagde opschorting.

Opschorting is hier zeer zeker niet aan de orde vermits tweede beklagde wetens en willens eerst en vooral een wederrechtelijke toestand gecreëerd heeft en hem vervolgens in stand gehouden heeft.

Bovendien loog zij flagrant tot tweemaal toe (bij haar verklaringen dd. 04.04.1995 en 17.02.1996 aan de verbalisanten) en probeerde zij zo haar wederrechtelijk handelen te verdoezelen door voor te houden dat de exploitatievergunning ook een woonverplichting inhield; niets was minder waar vermits in artikel 2 § 3 van de verleende milieuvergunning duidelijk staat: *“wordt de in § 2 bedoelde bouwvergunning geweigerd, dan vervalt de in artikel 1 bedoelde milieuvergunning van rechtswege op de dag van de weigering van de bouwvergunning in laatste aanleg”* (map 1 stuk 37).

De hierna bepaalde bestraffing met geldboete zal tweede beklagde er dan ook op wijzen dat zij in het belang van een goede ruimtelijke ordening, die niet alleen voor deze generatie maar ook voor de volgende generaties bepalend is, werken pas na ontvangst van een bouwvergunning mag uitvoeren.

3.

Derde gedaagde dient burgerrechtelijk aansprakelijk verklaard te worden voor de kosten en boeten opgelegd aan tweede beklagde, haar aangestelde, die de inbreuk heeft gepleegd in de bediening waarmee zij gelast was.

Uit de gegevens die gebleken zijn uit het aanvullend onderzoek na tussenvonnissen dd. 10.04.2006 blijkt immers dat eerste beklagde sinds 16.06.1989, neergelegd en tegenstelbaar aan derden op 30.06.1989, geen zaakvoerder van derde gedaagde meer was, zodat er vanaf die datum dan ook geen enkele reden meer is om derde gedaagde burgerrechtelijk aansprakelijk te verklaren voor eerste beklagde; de inbreuken dateren immers allen van na het einde van de periode van zaakvoerschap van eerste beklagde in derde gedaagde.

WAT DE HERSTELVORDERING BETREFT:

1.

Te dezen gaat het om de toepassing van art. 149 DORO, dat bepaalt:

“ § 1. (Naast de straf kan de rechtbank bevelen de plaats in de oorspronkelijke toestand te herstellen of het strijdige gebruik te staken, en/of bouw- of aanpassingswerken uit te voeren en/of een geldsom te betalen gelijk aan de meerwaarde die het goed door het misdrijf heeft verkregen. Dit gebeurt op vordering van de stedenbouwkundig inspecteur of van het college van burgemeester en schepenen op wier grondgebied de werken, handelingen of wijzigingen, bedoeld in artikel 146, werden uitgevoerd. Indien deze inbreuken dateren van voor 1 mei 2000 is voorafgaand een eensluidend advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid vereist.

Het (...) advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid moet worden verleend binnen 60 dagen na de aangetekende adviesaanvraag. Wanneer de Hoge Raad voor het Herstelbeleid geen (...) advies heeft verleend binnen de gestelde termijn, mag aan de adviesvereiste worden voorbijgegaan. <D.Vl.R. 21.11.2003, art. 48; Inwerkingtreding : 08.02.2004>

Voor de misdrijven waarvan de eigenaar kan aantonen dat ze werden gepleegd voor 1 mei 2000, kan in principe steeds het middel van de meerwaarde worden aangewend, tenzij in één van de volgende gevallen :

1° bij het niet naleven van een bevel tot staking;

2° indien het misdrijf onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder veroorzaakt voor de omwonenden;

3° indien het misdrijf een zwaarwichtige en onherstelbare inbreuk vormt op de essentiële stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming krachtens het ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg.

Indien de vorderingen van de stedenbouwkundig inspecteur en van het college van burgemeester en schepenen niet overeenstemmen, heeft de vordering van eerstgenoemde voorrang.) <D.Vl.R. 04.06.2003, art. 8; Inwerkingtreding : 22.08.2003>

(NOTA : bij arrest nr van 19.01.2005 (B.S., 31.01.2005, 2732), heeft het Arbitragehof in artikel 149, § 1, eerste en derde lid, de woorden " voor 1 mei 2000 " vernietigd)

(De rechtbank bepaalt een termijn voor de uitvoering van de herstelmaatregelen en kan, op vordering van de stedenbouwkundig inspecteur of van het college van burgemeester en schepenen, eveneens een dwangsom bepalen per dag vertraging in de tenuitvoerlegging van de herstelmaatregelen.) <D.Vl.R. 21.11.2003, art. 48; Inwerkingtreding : 08.02.2004>

§ 2. De herstelvordering wordt bij het parket ingeleid bij gewone brief, in naam van het Vlaamse Gewest of van het college van burgemeester en schepenen, door de stedenbouwkundige inspecteurs en de aangestelden van het college van burgemeester en schepenen.

§ 3. Wanneer wordt geopteerd voor de vordering van bouw- of aanpassingswerken en/of de betaling van een geldsom gelijk aan de meerwaarde, dient deze vordering uitdrukkelijk te worden gemotiveerd vanuit het oogpunt van de ruimtelijke ordening, de verenigbaarheid met de onmiddellijke omgeving en de ernst van de overtreding.

(Bij een vordering tot betaling van een geldsom gelijk aan de meerwaarde, vermeldt de stedenbouwkundig inspecteur of het college van burgemeester en schepenen of aan het goed nog instandhoudings- of onderhoudswerken, die betrekking hebben op de stabiliteit, zoals bedoeld in artikel 195bis, 3°, mogen worden uitgevoerd.) <D.Vl.R. 04.06.2003, art. 8; Inwerkingtreding : 22.08.2003>

§ 4. De vordering vermeldt minstens de geldende voorschriften, en een omschrijving van de toestand voorafgaand aan het misdrijf. Een recent uittreksel uit het plannenregister wordt bijgevoegd.

De Vlaamse regering kan extra voorwaarden bepalen waaraan de brief, vermeld in § 2, eerste lid, en het bijgevoegde dossier moeten beantwoorden.

§ 5. De rechtbank bepaalt het bedrag van de meerwaarde.

Bij een veroordeling tot de betaling van een geldsom gelijk aan de meerwaarde kan de veroordeelde zich op een geldige wijze kwijten door binnen een jaar na de uitspraak de plaats te herstellen in de oorspronkelijke toestand of het strijdige gebruik te staken.

De Vlaamse regering bepaalt de regels voor de berekening van het te vorderen bedrag en de betaling van de meerwaarde.

(In afwijking van het eerste lid worden de geldsommen gelijk aan de meerwaarde, waarvan de betaling werd gevorderd en verkregen zonder voorafgaande veroordeling door de rechtbank, geacht geldig te zijn bepaald en verkregen voorzover de vordering tot het betalen van die geldsommen en de algehele betaling dateert van voor 1 mei 2000.) <D.Vl.R. 04.06.2003, art. 8; Inwerkingtreding : 22.08.2003>

(NOTA : bij arrest nr van 19.01.2005 (B.S., 31.01.2005, 2731), heeft het Arbitragehof dit artikel 149, §5, lid 4 vernietigd)".

2.

In rechtsoverweging B.14 van het arrest dd. 22.07.2004 ((B.S., 19.10.2004, ed. 1, 72611) van het Arbitragehof en in de identieke rechtsoverweging B. 49 van het arrest dd. 19.01.2005 (AR (B.S., 31.01.2005, ed. 1, 2732) van het Arbitragehof wordt benadrukt:

“Zoals ook wordt bevestigd in de parlementaire voorbereiding van het decreet van 4 juni 2003, (...), heeft een stedenbouwmisdrijf « een ernstige en blijvende impact op de ruimtelijke ordening, die van algemeen belang is » (Parl. St., Vlaams Parlement, 2002-2003, nr. 1566/1, p. 6).” (eigen onderlijning en benadrukking door de Rechtbank).

Essentiële leidraad bij het beoordelen van de herstellvordering is derhalve het algemeen belang en niet het particulier belang van één der gedaagden of burgerlijke partijen.

3.

De herstellvordering is in ieder geval op de toenmalig wettelijk bepaalde wijze ingeleid.

Voor het kenbaar maken van de herstellvordering is geen substantiële pleegvorm opgelegd;

de strafrechter kan die vordering toekennen mits het bestuur duidelijk zijn wil en de redenen ervan heeft te kennen gegeven en de betrokkene daarover tegenspraak heeft kunnen voeren (Cass., 07.10.2003, A.R.

De herstellvordering, ongeacht welk herstel wordt gevraagd, is éénzelfde vordering, die ertoe strekt de gevolgen van het stedenbouwkundige misdrijf te doen ophouden, en die samen met de strafvordering voor de rechter aanhangig wordt gemaakt.

Deze herstellvordering bestaat zodra het bevoegde bestuur ze heeft ingesteld en dat ze blijft bestaan zolang de strafrechter daarover geen uitspraak heeft gedaan.

Niets staat eraan in de weg dat deze vordering in de loop van het geding wordt gewijzigd, zelfs voor het eerst in hoger beroep (Cass., 22.02.2005, A.R. advies Proc. Gen. Cass., 07.10.2003, A.R.

3.1.

Bij brief dd. 01.02.1990, op het parket van de Heer Procureur des Konings te BRUGGE ingekomen op 07.02.1990, vordert het CBS van ter-zake het feit A als herstelmaatregel het herstel in de vorige toestand (map 4 stuk 1); deze beslissing werd genomen door het CBS van in vergadering van 19.01.1990 (map 4 stuk 3-4).

De gemachtigde ambtenaar bevestigde zijn akkoord terzake de gevorderde herstelmaatregel (map 4 stuk 19).

Bij beslissing dd. 10.01.1997 verduidelijkt het CBS van zijn herstellvordering; de gemachtigde ambtenaar sluit zich hierbij aan (map "stukken bijgevoegd in januari 1997 en februari 1997 en op 30 september 1998" en map "zending dd. 17.01.1997 van het CBS van aan het parket van de Heer Procureur des Konings te BRUGGE").

Essentieel blijft de eerder gevorderde herstelmaatregel behouden echter als volgt gespecificeerd en geëxpliciteerd:

"het herstel in de vorige toestand:

Verwijderen van alle niet vergunde bestemmingen (woning, stallingen) en sloop van alle zonder vergunning opgerichte constructies en constructieonderdelen, namelijk terugbrengen naar toestand met als referentie de foto-opnames, opgesteld door de stadsfotograaf op 20.11.1980 (conform bijlage 1) en zoals aangegeven in het metingsplan van landmeter dd. 22.11.1988 (conform bijlage 2).

Vordering van een dwangsom voor de uitvoering van de door de rechter op te leggen herstelmaatregel inzake de diverse overtredingen."

3.2.

Bij brief dd. 10.10.1995, op het parket van de Heer Procureur des Konings te BRUGGE ingekomen op 1.10.1995, vordert het CBS van ter-zake het feit B als herstelmaatregel aanpassingswerken (map 4 stuk 5-14); deze beslissing werd genomen door het CBS van in vergadering van 01.09.1995 (map 4 stuk 10-14).

De aanpassingswerken worden als volgt geformuleerd:
“sloop van alle bebouwing op het terrein tot 1 meter onder het maaiveld en herstel van de bodem met bezaaiing met meerjarig grasland”.

De gemachtigde ambtenaar bevestigde zijn akkoord terzake de gevorderde herstelmaatregel (map 4 stukken 16-18).

Bij beslissing dd. 10.01.1997 verduidelijkt het CBS van _____ zijn herstellvordering; de gemachtigde ambtenaar sluit zich hierbij aan (map “stukken bijgevoegd in januari 1997 en februari 1997 en op 30 september 1998” en map “zending dd. 17.01.1997 van het CBS van _____ aan het parket van de Heer Procureur des Konings te BRUGGE”).

Essentieel blijft de eerder gevorderde herstelmaatregel behouden, echter onder toevoeging van de vraag tot het opleggen van een dwangsom voor de uitvoering van de door de rechter op te leggen herstelmaatregelen.

3.3.

De Hoge Raad voor het Herstelbeleid is inmiddels samengesteld en in functie en heeft tevens een goedgekeurd huishoudelijk reglement (B.S., 13.01.2006, 2414-2417) doch moet niet meer verplicht door de Rechtbank geconsulteerd worden gelet op de vernietiging van art. 149 § 1, lid 1 DORO bij arrest dd. 19.01.2005 van het Arbitragehof en op art. 198 bis DORO.

Te dezen is de Rechtbank van oordeel dat er geen redenen voorhanden zijn om de ingediende vordering, die dateert van voor 01.05.2000 en nog niet voor eensluidend advies werd voorgelegd aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid, alsnog voor eensluidend advies voor te leggen aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid.

4.

Het behoort tot de bevoegdheid van de rechterlijke macht de herstellvordering inzake stedenbouw op haar externe en interne wettigheid te toetsen en te onderzoeken of ze strookt met de wet dan wel op machtsoverschrijding of machtsafwendiging berust terwijl het niet aan de rechter staat de *opportunititeit* van die vordering te beoordelen (Cass., 15.06.2004, A.R. _____ Cass., 04.12.1990, A.R. _____ (veroordeling tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand; verwerping cassatieberoep); Cass., 15.06.1994, (veroordeling tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand; verwerping cassatieberoep); Cass., 07.09.1994, A.R. _____ veroordeling tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand; verwerping cassatieberoep); Cass., 16.05.1995, A.R. _____ veroordeling tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand; verwerping cassatieberoep); Cass., 18.10.1995, A.R. _____ veroordeling tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand; verwerping cassatieberoep); Cass., 06.09.2000, (veroordeling tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand; verwerping cassatieberoep).

Hierbij gaat de rechter na of de beslissing van het bestuur om een bepaalde herstelmaatregel te vorderen uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening is genomen en hij moet de vordering die steunt op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, zonder gevolg laten (Cass., 15.06.2004, A.R.

4.1.

Zolang geen regularisatie van de onwettige toestand conform de daartoe afgeleverde vergunning, in voorkomend geval door het verrichten van de daartoe nodige werken, is uitgevoerd, moet het gevorderde herstel worden bevolen.

Dat de rechter daarbij rekening moet houden met de ondertussen verleende vergunning, betekent niet dat door het enkele feit dat deze vergunning is afgeleverd, de onwettige toestand niet meer bestaat, en de herstellvordering zonder voorwêrp wordt.

Het betekent wel dat de rechter, rekening houdend met de eventueel opgelegde voorwaarden, moet nagaan of het herstel nog moet worden bevolen en in welke mate (Cass. ; 28 maart 2006, A.R.P.

Los van elk opportuniteitsoordeel, waar de Rechtbank geen enkele bevoegdheid toe heeft, staat het echter door de evolutie van het dossier vast dat de herstellvordering terzake het feit A als kennelijk onredelijk moet worden bestempeld aangezien de vastgestelde gegevens meebrengen dat het voordeel voor de goede ruimtelijke ordening door het herstel geenszins opweegt tegen de last die daaruit voor de beklagden voortvloeit.

Het is immers in concreto zo dat waar op het ogenblik van het instellen van de herstellvordering inderdaad een overtreding bestond waarbij de goede ruimtelijke ordening in het gedrang kwam, het zo is dat het thans minstens impliciet handhaven van deze vordering niet meer in overeenstemming te brengen is met een goede ruimtelijke ordening en kennelijk onredelijk is gelet op de beslissing dd. 30.01.2003 van de Bestendige Deputatie van de Provincieraad van
en de overwegingen die deze beslissing schragen, zo o.m. de verwijzing naar het inmiddels van kracht geworden BPA.

4.2.

Vraag is of de rechter nog bevoegd is om een herstelmaatregel op te leggen wanneer hij de herstellvordering van het bestuur onwettig heeft bevonden.

De rechter lijkt daartoe, behoudens nieuwe vordering van het bestuur of, uiteraard, een vordering van een derde-benadeelde, niet bevoegd te zijn (In die zin o.a. D'HOOGHE, D., "Het toezicht van de hoven en rechtbanken op de door de bevoegde overheden gevorderde herstelmaatregel", noot onder Cass., 04.12.1990, R.W., 1991-92, 121, nr. 7; DERUYCK, F., "De burgerrechtelijke gevolgen van stedenbouwmisdrijven" in Publiekrecht. De doorwerking van het publiekrecht in het privaatrecht, p. 353, nr. 510; LUST, S., T.R.O.S., 1997, p. 246, nr. 64; DE TAEYE, S., Handhaving ruimtelijke ordening, Gent, Mys & Breesch, 1999, 66-67, nr. 156; MARTENS, I, in B. Hubeau en P. Popelier (ed.), Behoorlijk ruimtelijk

ordenen, p. 32, nr. 30. Deze oplossing was vooral onder het oude recht van belang: doordat een herstellvordering van het bestuur niet langer aanhangig was, was de rechter vrij op vordering van de derde-benadeelde het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand te bevelen).

Het voorwerp van de vordering is immers niet het "herstel" in abstracto maar wel de concreet gevorderde herstelmaatregel.

Indien de rechter de herstellvordering kennelijk onredelijk bevindt, is bij hem geen vordering meer aanhangig.

Deze oplossing respecteert de beoordelingsvrijheid van het bestuur. De vaststelling dat een bepaalde herstelmaatregel onredelijk is, leidt immers nog niet tot de vaststelling dat slechts één andere herstelmaatregel mogelijk is.

Een afwijzing van de ingestelde herstellvordering brengt overigens niet mee dat elke handhaving uitgesloten is. Het bestuur kan immers eventueel een nieuwe herstelmaatregel vorderen voor de burgerlijke rechter.

5.

Terzake de feiten B en C is het te dezen niet zo dat de vordering van de overheid steunt op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, zodat de rechtbank deze vordering niet zonder gevolg kan laten (Cass., 15.06.2004, A.R.

Volgens artikel 149, § 1, Stedenbouwdecreet 1999, kan de rechtbank naast de straf, op vordering van de stedenbouwkundig inspecteur of van het college van burgemeester en schepenen, bevelen de plaats in de oorspronkelijke toestand te herstellen of het strijdige gebruik te staken en/of bouw- of aanpassingswerken uit te voeren en/of een geldsom te betalen gelijk aan de meerwaarde die het goed door het misdrijf heeft verkregen; die bepaling moet zo worden verstaan dat de rechter verplicht is het herstel te bevelen, zodra dit noodzakelijk is om de gevolgen van de overtreding te doen verdwijnen (Cass., 13.09.2005, AR Cass., 13.09.2005, A.R. Cass., 05.06.2001, AR Arr. Cass.,

Cass., 04.04.2000, AR Arr. Cass.,

Hieruit volgt dat herstellen in de vorige staat niet betekent dat de plaats moet hersteld worden in een materiële toestand die identiek is aan de toestand die vóór de bouwovertreding bestond; het herstellen van de plaats in de vorige toestand kan ook inhouden dat de illegale constructie volledig of gedeeltelijk wordt afgebroken, met inbegrip van de vóór de bouwovertreding op die plaats reeds bestaande constructie die in de wederrechtelijke constructie is geïntegreerd en aldus één geheel uitmaakt (Cass., 13.09.2005, A.R. Cass., 05.06.2001, AR

Arr. Cass.,

Cass., 04.04.2000, AR

Arr.

Cass. of dat grondwerken en aanplantingen moeten worden verricht om het terrein in overeenstemming te brengen met zijn bestemming of zijn omgeving, ook al stelt de rechter niet vast dat vóór de bouwovertreding daarop een identieke begroeiing bestond (Cass., 13.09.2005,

Gelet op voormelde elementen komt de herstellvordering in hoofdde ontvanke-lijk, toelaatbaar en gegrond voor, hetzij: aanpassingswerken, met name:

"sloop van alle bebouwing op het terrein tot 1 meter onder het maaiveld en herstel van de bodem met bezaaiing met meerjarig grasland".

Gelet op voormelde elementen komt ook de herstellvordering in bijkomende orde ontvankelijk, toelaatbaar en gegrond voor, hetzij: het opleggen van een dwangsom (beslissing dd. 10.01.1997 van het CBS van met vordering tot het opleggen van een dwangsom).

De dwangsom wordt echter beperkt tot een bedrag van 100,00 EUR per dag; bovendien wordt voor recht gezegd dat de dwangsom slechts na verloop van de termijn van één jaar nadat huidig vonnis kracht van gewijsde zal bekomen hebben verbeurt; tenslotte wordt voor recht gezegd dat de dwangsommen tot beloop van een maximum totaalbedrag van 75 000,00 EUR kunnen verbeuren.

Onderhavige feiten die ten laste worden gelegd van de gedaagden werden gepleegd voor, op en na 01.01.1995 en vóór 01.01.2002, zodat de uit te spreken geldboeten met 1990 deciemmen dienen te worden verhoogd.

OM DEZE REDENEN :

Gelet op de hiernavolgende artikelen, door de Voorzitter aangeduid :

artikelen 2, 40, 100, van het strafwetboek;

artikelen 11, 12, 14, 31, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935;

artikelen 162, 182, 184, 185, 189, 190, 194, 195 van het wetboek van strafvordering.

artikelen 8 en 14 van de wet van 29 juni 1964;

DE RECHTBANK,

Rechtdoende **OP TEGENSPRAAK** ten aanzien van de beide gedaagden ;

Verbeterd de dagvaarding zoals voormeld ;

In hoofde van de eerste beklaagde

Verklaart de feiten A, B en C (zoals verbeterd) bewezen.

Wijst het verzoek tot **opschorting** van de uitspraak van de veroordeling af als **ongegrond**.

Veroordeelt de gedaagde uit dien hoofde, voor de feiten A, B en C (zoals verbeterd) samen, tot :

een **gevangenisstraf** van **VIJFTIEN DAGEN**

en

een **geldboete** van : 100 / 40,3399 EUR.

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 der wet van 5 maart 1952, zoals gewijzigd door de wet van 22 december 1989, van 20 juli 1991, van 26 juni 1992 en van 24 december 1993, waarbij de geldboete met duizend negenhonderdnegentig decimes dient te worden verhoogd en aldus gebracht op $(100 : 40,3399 \times 200 \Rightarrow)$ **VIERHONDERD VIJF EN NEGENTIG EURO en NEGEN EN ZEVENTIG CENT (495,79 EUR)**.

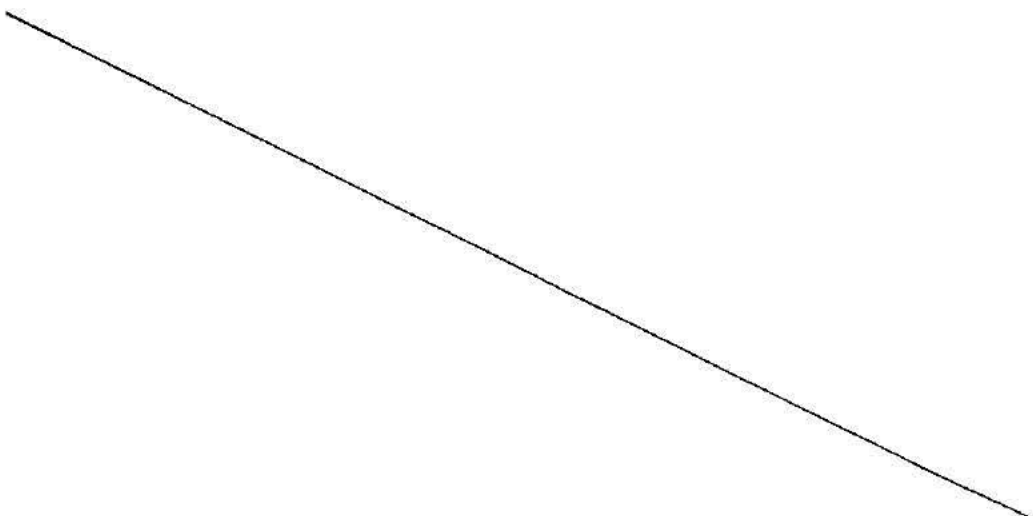
Beveelt dat, bij gebrek aan betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, voormelde geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van **één maand**.

De Rechtbank stelt vast dat deze veroordeelde nog geen veroordeling opgelopen heeft tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden (artikel 4 van de wet van 10 februari 1994) en meent dat een opdeproefstelling van aard is om de verbetering van deze veroordeelde te doen verhopen.

Gelet op artikel 8 der wet van 29 juni 1964, beveelt dat de tenuitvoerlegging van onderhavig vonnis binnen de perken van artikel 14 van dezelfde wet, **uitgesteld** wordt voor een termijn van **drie jaar** voor wat betreft de **uitgesproken gevangenisstraf**.

Verwijst deze veroordeelde tevens tot het betalen van een vergoeding van **25 EURO**, zoals bepaald bij artikel 1 van het K.B. dd. 29 juli 1992, in uitvoering van artikel 71 van de wet van 28 juli 1992, zoals gewijzigd door artikel 1 K.B. dd. 23 december 1993 en zoals gewijzigd bij artikel 1 van het K.B. van 11.12.2001.

Verplicht deze veroordeelde om boven de correctionele hoofdstraf een bedrag van **VIJF EN TWINTIG EUR + 45 decimes = 137,50 EUR** te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders opgericht binnen de begroting van de federale overheidsdienst Justitie. (artikelen 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985, in werking getreden door het K.B. van 18 december 1986, en laatst gew. bij K.B. van 31.10.2005).

In hoofde van de tweede beklagde

Verklaart de feiten A, B en C (zoals verbeterd) bewezen.

Wijst het verzoek tot **opschorting** van de uitspraak van de veroordeling af als **ongegrond**.

Veroordeelt de gedaagde uit dien hoofde, voor de feiten A, B en C (zoals verbeterd) samen, tot :

een gevangenisstraf van VIJFTIEN DAGEN

en

een geldboete van : 100 / 40,3399 EUR.

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 der wet van 5 maart 1952, zoals gewijzigd door de wet van 22 december 1989, van 20 juli 1991, van 26 juni 1992 en van 24 december 1993, waarbij de geldboete met duizend negenhonderdnegentig decimes dient te worden verhoogd en aldus gebracht op $(100 : 40,3399 \times 200 =)$ **VIERHONDERD VIJF EN NEGENTIG EURO en NEGEN EN ZEVENTIG CENT (495,79 EUR)**.

Beveelt dat, bij gebrek aan betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, voormelde geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van **één maand**.

De Rechtbank stelt vast dat deze veroordeelde nog geen veroordeling opgelopen heeft tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden (artikel 4 van de wet van 10 februari 1994) en meent dat een opdeproefstelling van aard is om de verbetering van deze veroordeelde te doen verhoppen.

Gelet op artikel 8 der wet van 29 juni 1964, beveelt dat de tenuitvoerlegging van onderhavig vonnis binnen de perken van artikel 14 van dezelfde wet, **uitgesteld** wordt voor een termijn van **drie jaar** voor wat betreft de **uitgesproken gevangenisstraf**.

Verwijst deze veroordeelde tevens tot het betalen van een vergoeding van **25 EURO**, zoals bepaald bij artikel 1 van het K.B. dd. 29 juli 1992, in uitvoering van artikel 71 van de wet van 28 juli 1992, zoals gewijzigd door artikel 1 K.B. dd. 23 december 1993 en zoals gewijzigd bij artikel 1 van het K.B. van 11.12.2001.

Verplicht deze veroordeelde om boven de correctionele hoofdstraf een bedrag van **VIJF EN TWINTIG EUR + 45 decimes = 137,50 EUR** te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders opgericht binnen de begroting van de federale overheidsdienst Justitie. (artikelen 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985, in werking getreden door het K.B. van 18 december 1986, en laatst gew. bij K.B. van 31.10.2005).

Verwijst de **eerste en tweede veroordeelden** tevens **solidair** tot de kosten van het geding, in totaal begroot op **51,07 EUR**.

Verklaart de **derde gedaagde** **thans** burgerrechtelijk aansprakelijk voor de **kosten en de geldboete** uitgesproken in **hoofde van tweede gedaagde**, haar aangestelde die de inbreuken gepleegd heeft in de uitvoering van de bediening waarmee zij gelast was.

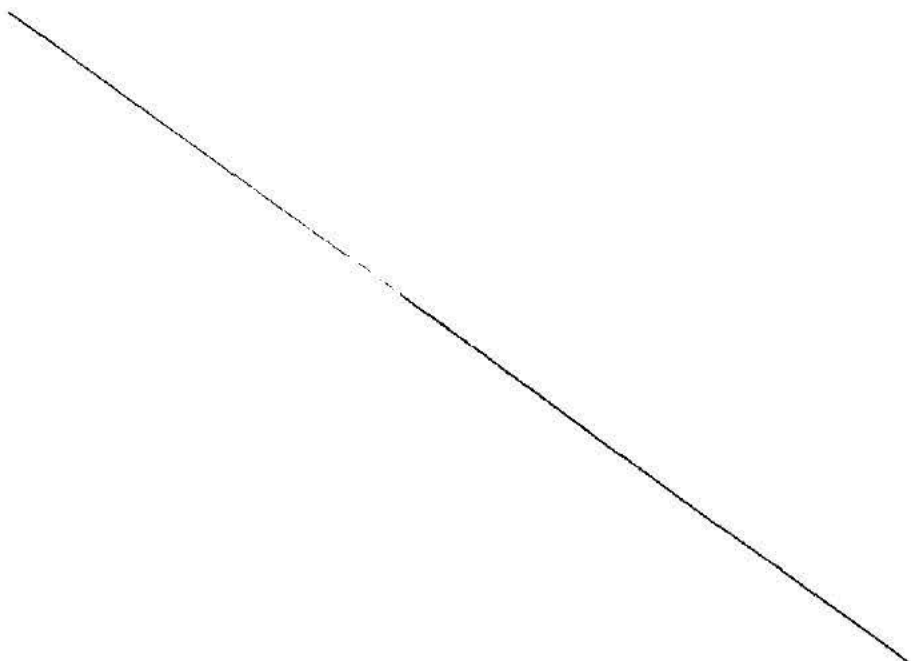
NOPENS DE HERSTELVORDERING :

- Wijst de herstellvordering af als ongegrond voor zover ze betrekking heeft op feit A ;
- Wat betreft de herstellvordering voor zover ze betrekking heeft op de feiten sub B en C :

Beveelt de beide veroordeelden **solidair**, gezien daartoe grond bestaat, de plaats voornoemd in de dagvaarding, in de oorspronkelijke toestand te herstellen, namelijk: **sloop** van alle bebouwing op het terrein tot 1 meter onder het maaiveld en **herstel** van de bodem met bezaaiing met meerjarig grasland.

Beveelt de tijd daarvoor op **ÉÉN JAAR** te rekenen vanaf de datum dat huidig vonnis kracht van gewijsde heeft bekomen, onder verbeurte van een dwangsom van 100,00 EUR per dag vertraging.

Zegt voor recht dat de dwangsom tot beloop van maximum totaalbedrag van 75 000,00 EUR verbeurt.

Alles wat voorafgaat werd overeenkomstig de bepalingen van de wet op het gebruik der talen in het Nederlands behandeld.

Aldus gevonnist en uitgesproken op de openbare terechtzitting van **twalf juni tweeduizend en zes**.

waar zetelden :

alleenrechtsprekend rechter;
substituut procureur des Konings;
adjunct-griffier;